

prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău
Judecător: L.Gafton
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecătorii: Iu.Cimpoi, A.Danilov, I.Secrieru

Î N C H E I E R E

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Galinei Cozacenco, avocatul Căpățînă Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cozacenco Galina împotriva lui Lefter Ghenadie, intervenienți accesorii Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Cozacenco Galina și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, prin care s-a respins acțiunea înaintată de Cozacenco Galina,

c o n s t a t ă :

La 22 iulie 2016, Cozacenco Galina a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Lefter Ghenadie, intervenienți accesorii Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a menționat că din căsătoria cu Lefter Ghenadie au doi copii, XXXX a.n. XXXX și XXXX a.n. XXXX.

A menționat că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 februarie 2009, a fost desfăcută căsătoria cu Lefter Ghenadie, fiind determinat locul de trai al copiilor minori XXXX a.n. XXXX și XXXX a.n. XXXX cu mama.

Susține Cozacenco Galina că, imediat după desfacerea căsătoriei, pârâtul nu a contribuit la întreținerea și educația copiilor minori, eschivându-se de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, care în prezent constituie suma de 45 634 lei, circumstanțe pe care le consideră că pârâtul urmează a fi decăzut din drepturile părintești față de copii minori.

Solicită Cozacenco Galina, decăderea din drepturile părintești a lui Lefter XXXX față de copii XXXX a.n. XXXX și XXXX a.n. XXXX.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016 s-a respins acțiunea înaintată de către Cozacenco Galina.

La 02 ianuarie 2017, Cozacenco Galina a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Cozacenco Galina și menținută hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au reținut prevederile art. 67 din Codul familiei, art. 8 CEDO, art. 1 alin. (2) și (4), art. 3 alin. (5) al Legii nr. 269 cu privire la intrarea și ieșirea în Republica Moldova, care reglementează temeiurile de decădere din drepturile părintești, relațiile personale nepatrimoniale și patrimoniale născute din căsătorie, precum și alte relații sociale similare celor familiale.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanțele au reținut că decăderea tatălui din drepturile părintești nu poate fi aplicată ca o soluție în cazul diferitor tensiuni în relațiile dintre părinți, or, acest fapt nu este în interesul copiilor minori.

Sub acest aspect, instanțele ierarhic inferioare au remarcat incontestabil că decăderea din drepturile părintești reprezintă o ingerință gravă în exercitarea dreptului la o viață de familie, iar orice limitare a acestui drept este admisă doar dacă este prevăzută de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Astfel, au fost respinse alegațiile Galinei Cozacenco precum că Lefter Ghenadie, manifestată o atitudine indiferentă și cu rea-voință refuză să contribuie la educarea și întreținerea copiilor minori, ignoră grav obligațiunile părintești, or, Lefter Ghenadie este angajat în funcția de conducător auto la SRL „IVG-Prim Service”, pe 0,35 unități și beneficiază de salariu lunar în mărime de 650 lei și suferă de maladie de gradul II-III.

Cu referire la argumentul Galinei Cozacenco precum că, Lefter Ghenadie crează obstacole la perfectarea pașaportului și plecarea peste hotare a Republicii Moldova, instanțele de judecată au concluzionat că pentru plecarea la odihnă, perfectarea actelor, peste hotarele țării a copilului nu este necesar acordul ambilor părinți, acest acord este necesar doar în cazul plecării permanente peste hotarele țării.

Totodată, instanțele de judecată au evidențiat că Cozacenco Galina, nu este lipsită de dreptul de a obține prin intermediul instanței de judecată permisiunea de a ieși peste hotarele țării împreună cu copii minori, fără acordul tatălui, dacă se va stabili că acesta neîntemeiat refuză să-i permită copiilor să se bucure de toate plăcerile vieții, iar în acest sens nu este necesară decăderea din drepturile părintești.

De asemenea instanțele de judecată au specificat că decăderea din drepturile părintești în scopul facilitării plecării copiilor peste hotare ar constitui o măsură care nu este necesară într-o societate democratică.

La 23 noiembrie 2017, reprezentantul Galinei Cozacenco, avocatul Căpățînă Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 și hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei și a susținut că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, deoarece nu au fost luate în considerare probele prezentate de reclamantă.

Consideră că, intimatul s-a eschivat și continuă să se eschiveze de la îndeplinirea obligațiilor părintești în sensul art. 67 din Codul familiei.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerare probele prezentate care confirmă că intimatul nu achită pensia de întreținere, iar aceasta din urmă constituie temei pentru decăderea din drepturile părintești.

Consideră că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia deciziei instanței de apel din 26 septembrie 2017 a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentei, Cozacenco Galina și reprezentantului, Căpățînă Ion la 26 septembrie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 15572 (f.d. 141).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 noiembrie 2017, în termen.

La 19 decembrie 2017, în adresa intimatului Lefter Ghenadie, intervenților accesorii Direcția asistență socială și protecție a familiei sectorul Botanica și Direcția asistență socială și protecție a familiei sectorul Rîșcani, au fost expediate copiile recursului declarat de Cozacenco Galina cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Lefter Ghenadie și intervenților accesorii Direcția asistență socială și protecție a familiei sectorul Botanica și Direcția asistență socială și protecție a familiei sectorul Rîșcani, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul Galinei Cozacenco, avocatul Căpățînă Ion în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul Galinei Cozacenco, avocatul Căpățînă Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul Galinei Cozacenco, avocatul Căpățînă Ion.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către reprezentantul Galinei Cozacenco, avocatul Căpățînă Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva